

संस्कृतवेदान्त

2476

४८८/५

आत्मरानोपदेशविधि:

राक्षराचार्यकृत

(1)

॥इति आमदानी पृष्ठा प्रारंभः ॥

(2)

आत्मा

१ य
२ य

ॐ नमः श्रीसच्चिदानन्दाय परमात्मनो ऽसजुर्वे ॥ ॥ अथात् महानोपदेश विधिं व्याख्यास्य
 मः ॥ मुमुक्षवे श्रद्धानाय तये वीतरागाय आत्मलाभात्सरलाभाभावात् । इद्युर्दश्योन्युद्
 ति प्रसिधिलेकं । अथ कुआत्मेति । इह स्तावदात्मानभवति । रूपादिमत्वे नोपलभ्यमान
 त्वात् द्युगदिवत् । यथा घटादेयो रूपादिमनश्चक्षुरादिकरणे स्तपुलभ्यते । एवं देहोपि
 रूपादिमांश्चक्षुरादिकरणे स्तपुलभ्यते । यथा द्वाद्यप्रकाश्य काञ्छादिव्यतिरिक्तेऽहाह
 कः प्रकाशकोम्भिः । तथादश्यादेहाद्याव्यतिरिक्तं आत्मासित्थः । एतस्मादपि कारणं
 द्वाद्यतिरिक्तं आत्मा । स्वापमरणादिदर्शनात् यस्मिन् काले देहं संव्याप्तवर्तत आत्मा

३०

(२A)

आत्माकाष्ठाग्निवनदादेहोव्यवहारयोग्योभवति। यददेहादपर्यतितदादेहः काष्ठा
 दिसद्वद्वोभवति। तस्मादेहव्यतिरिक्ताजात्मास्त्रिधः। चक्षुरप्यात्मानभवतिरूपयह
 प्रसाधनत्वात्रदीपवत्। यथोप्रदीपेनकरणेनस्तुपुलभ्यते। तथोपिचक्षुषापिक
 रणेनस्तुपुलभ्यते। एवमेवइतराण्यपिकरणानि। मनोप्यात्मानभवतिदश्यत्वात्
 रणत्वात्रप्रदीपवदेव बुद्धिरप्यात्मा। नभवतिदश्यत्वात् करणत्वात्रप्रदीपदेवप्राणो
 प्रात्मानभवतिसुषुप्तेचेतन्याभावात्माणस्येतरस्मिन्काले भृत्यस्वामिनोरिवसंकी
 र्णयोर्नज्ञायते। कस्येदंचेतन्यमिति सुषुप्तेनुपुनर्विज्ञानरहितः प्राणउपलभ्यते।

(3)

आत्म०

२

करणोपरमाद्विज्ञानाभावः प्राणस्येति चेत्त्र ऋषिमनिव्यात्रियुभागेकरणोपरमाप्रा
 वाद्राजपुरुषं त् अत एव न प्राणस्येता निकरणानि । यः ऋषिमनोपरतस्तस्येता निक
 रणानि । यदा सो बहिर्निर्गम्य करणात्यधि तिष्ठति तदासर्वाणि करणानि स्वस्य वि
 पुष्ये षु त्रवर्तने । यदा जाग्रत्कृति निमित्तं कर्मेऽग्निं तं अवतिः न त्वयेसर्वाणि करण
 निगृहीत्वा बुध्युपाधि संपर्कं जनित्वा ज्ञानेऽमादाय स्वप्रमं वागृष्टति । एवं स्थानत्रय
 मनवरतं गृष्टति । कर्मनिमित्तं चेदं गमनं सप्तज्ञागरिते गृष्टति । पुनः स्थानद्वयनि
 मित्तं कर्मेऽग्निं तश्च मापुनो दाय सुषुप्तमपि गृष्टति । प्राणोपितकर्मवशान्तदेव शरीरं

निविज्ञान

५०

२

(3A)

परिपालयन् वर्तते स्वप्रसुषु पर्योर्मृति आंतिपरिहाराय । अहमित्यप्यासानभव
 ति । सर्वे रात्मतेना मितो पित्रत्यगात्म विवेक रहि तेर्दश्यत्वात् । व्यमिचारात्मुखदुः
 खाद्यनेक संसारधर्मविशिष्टत्वा अस्त्वलादिधर्मविशिष्टदेहवत् । यद्येवं देहादिष्ठ कृश ३
 नात्मत्वात्मशंकाकुतदिनिचेद्वृद्धश्यविवेकाश्वावात् । इतिप्रथमः संडः । । अथ
 स आत्माकदिति । उक्तेष्यः सर्वेष्योंतरतम् । आकाशवत्सर्वगतः । सूक्ष्मोनित्यो निरवयो
 निर्गुणो निरञ्जनः । गमनागमनादिक्रियारहितः । अहंकारममकारेणद्वेषप्रयत्नर
 हितः । स्वयंज्योतिः स्वभावोऽग्न्युस्वत्मविनृप्रकाशवत् । आकाशादिभूतरहितो बु

(6)

आत्म

३

ध्यादिकरणरहितः सत्त्वादिगुणरहितः । प्राणादिवायुभेदरहितः । अशनायापिषते
 शोकमोहजरामरणप्राणबुधिशरीरधर्मरहितः । यः सर्वप्राणिहृदिस्थितः सर्वबु
 धेद्वेषासंज्ञामोति । सर्वबुध्यविशिष्टलेनोपलक्ष्यमानत्वासर्वप्राणिहृदिस्थित
 इत्युच्यते । नपुनः सर्वगतस्यनिरवयवस्यामनोबुध्योरत्वं संज्ञवति । यथोकाश धा ✓
 स्यनुकश्चित्यदार्थाधारेभवति । कथं उन्हकारममकारेषां हृष्प्रयत्नरहितस्या
 मनोहृष्टत्वमिल्कुच्यते । हृष्टत्वं नामदर्शनक्रियाकर्त्तव्यं । यदिदर्शनक्रियां करोति
 निद्राद्यातदाज्ञाषबुधिहृष्टत्वं नोपद्यते विरोधात् । यथादेव दत्तस्य क्रमानुरोधे

३०३

नयुतायुतसित्थकरणादिसव्यपेक्षयागमनादिक्रियाकर्तृत्वं। नोभयप्रकारकरण क
 संबधरहितस्यांक्रियस्यद्वृपस्यात्मनोदर्शनादिक्रियास्यात्। यस्यतु पुनः करणा
 दिसव्यपेक्षयाद्वृत्वं तस्यात्मविषयद्वृत्वं कमद्वृत्वं अद्वृत्वं अन्यथाद्वृत्वं चे
 ष्यते। परिणामित्वाकरणादिनिमित्तसव्यपेक्षत्वाच्च चित्तवत्। निवेभात्मनोल्पविषु
 कमद्वृत्वयद्वृत्वं मन्यथाद्वृत्वं वेष्यते॥ विक्रियाभावात् तद्। करणादिनिमित्तनिरपेक्षत्वाच्च रत्न
 प्रदीपवत्। कथं बुद्ध्यात्मनोः संयोग इत्यच्यते। न पुनरमूर्तयो बुद्ध्यात्मनो ज्ञेतु
 काष्ठवत्संश्लेषणं भवति अनन्यपेक्षत्वाच्च द्वृत्वमस्य। यथाह कारममकारेण प्रय

(5)

आत्म०

४

लरहितस्यादित्यस्यप्रकाशस्तरुपस्यसंनिधिसन्नामात्रेण अविक्रियमणेनप्रका
 शेनप्रकाशकत्वमन्यथाप्रकाशकत्वाभावात् स्येवं प्रकाशस्तरुपस्यसंनिधि
 सन्नामात्रेण वर्तमानस्यादित्यस्यप्रकाशकत्वमध्यारोप्यते। अज्ञैः प्रकाशयामिव्य
 कत्वपेक्षया। एव मेव सर्वविक्रियाविशेषरहितस्यात्मनोद्गृपस्याविक्रियस्यचेतन्य
 स्वरूपेणाव्यतिरेकेण सर्वप्रत्ययसाक्षणोद्गृह्णत्वमुपचर्यते दश्यामिव्यत्य
 पेक्षयाअन्यद्गृह्णत्वाभावान्स्यकथं सर्वविक्रियाविशेषरहितस्यात्मनः कर्तृत्व
 मित्युच्यते। ज्ञामकवत्। यथाभान्नामकः स्वरूपसंनिधिसन्नामात्रेण लोहस्यप्रेर

३०

(५९)

कोभवति। एवं मेरसर्वविक्रियाविशेषरहितोप्पात्माकारकावभासकोभवति। तत्र
 कारकावभासकलन्नरम। बुध्यादीनिकरणानिकारकाण्युच्यन्ते। तानिचेतन्याव
 आस्तिनिस्त्रस्त्रविषयेषु प्रवर्तन्ते। तत्रेवं सर्वविक्रियाविशेषरहितस्यात्मनः
 कर्तृत्वमुपचर्यन्ते। यद्यप्येवमात्मानंकथं बुध्याविजानीयादिति। तत्रशब्दयनेव कु
 बुध्येरवभासकलान्। आदित्यज्योतिवत्। यथा दित्योरुपेण प्रकाश्यनेतभात्मा
 नदृश्यनेबुध्या। एतस्मादप्यात्मानदृश्यनेबुध्या। बुध्येर्वैद्यायावेदितृत्वानुपपत्तेः।
 यदिअस्याजपिवेद्यायावेदितृत्वानुपत्तेः। यदिअस्याजपिवेद्यायावेदितृत्वानुपत्तेः।

(6)

आत्म०
५

इति द्वितीयः खंडः ॥ ११ तत्र जाग्रत्क्षम्भुमानुपन्यस्यंते । बुधेरवस्था विशेष
 णानि । तेषां परित्यागर्थमात्मविशुद्धिप्रतिपादनाय च । तत्र जाग्रन्नामचक्षरादी
 निकरणानि आदित्याद्यनुग्रहीतानि स्वरूपविषये षुष्ठ्रवर्तनं ते । तत्र बुधेरप्रकर
 णव्यापारमनुभवति । अत्यगत्मचेतन्योज्यलितेभ्यात्मिकाधीर्द्वद्दश्याकारा वि
 परिणमते । तत्र प्रत्यगात्मेति कस्माद्भावविशेषते । व्यभिचारिणामनात्मत्वरूपा
 नार्थी । तत्र बुध्यादीनिकरणानिधर्वदिवद्दश्यभूतान्यपिवाह्यापेक्ष्यातारतम्य
 क्रमेण प्रगत्मसंयोगदात्मानोभवति । उदकस्याग्निसंयोगइवोलत्वं । नत्वात्मनस्त

३९

(6A)

संयोगाद नास्त्वं भवति उद्कसंयोग इवा मेरनुष्ट्वं । न चास्मनः प्रत्यगात्मत्वं क
 हा चिदपिव्यभिचरति । आस्माभ्यंतरे वस्त्रं तराभावाहृध्या हीनामिव । अत एवा
 मा प्रत्यगल्मेति विशेषणार्हः । एव च सत्यव्यभिचारितमास्त्वं दद्यापि तं भवति ।
 तत्र प्रत्यगात्मचेनन्योज्जिताधीद्र्वद्वाकाराविपरिणमतेतत्त्वलोहवत् । दद्याद्यु
 परकासतीविषयाकारामूष्टुनिपुक्तुतवान्नादिवत् एवं संतितदुभयसा
 क्षिणः कालाकाशादिवस्तर्गतिस्यनिरवयवस्था विक्रियस्य दग्धूपस्य त्वं नोजा
 गरणमिव भवति । अथ युनः साधीकूणाद्याकारवासनावासित अस्तु व्यंतरे ए

८)

आत्म०

६

पुष्पपुटिकेवोभया।मिका॑ विद्या॒ कामकर्मन्त्रिः॑ विर्यमाणा॒ संस्कारस्त्वा॑ दृश्यते॑
 नव्यवनिष्ठतेतद्वर्णनं स्वप्नाइवभवति। तदनुकारित्वादात्मनो॑ जलत्वं द्रवत्॑ अथ
 पुनः साधीः॑ स्फुरणरहितावासनारूपेण स्वरूपशून्याइवचेतन्याग्रस्तुसामान्य
 रूपेणव्यवनिष्ठते। तस्मुं घुसं॑ वटकणिकाया॑ मिववटवृक्षः॥१॥ इतितृतियः॑ खंडः॑
 १। तत्रचिन्मात्रस्वरूपएवात्माकारणविद्याकामकर्मनिर्मुक्तः॑ सलिल
 वत्स्थः॑ स्वात्मस्थीभवति। एतानिबुद्धेरवस्था॑ विशेषणनिनात्मनो॑ विक्रिय
 त्वादेतानिपरित्यज्यतुरीयआत्मेतिप्रातिपत्तव्यः॥२॥ तत्रतुरीयत्वं नामसुवर्णधन

३०६

(३८)

द्विजानघनत्वं। तथा पिंचेतन्यस्वरूपसंनिधिसत्तामात्रेण साक्षिमात्रत्वं। तत्र स्था
 नां तरमात्मत्वं प्रतिपत्त्यभावान्वयन्त्रवास्तेः कल्पितानां च निरास्यत्वादनुपात
 ते:। कथं मेतान्यात्मविशुद्धिप्रतिपूर्तिहेतून्येतेषु सत्त्वात्मविशुद्धिरवगम्यते।
 कथं मवगम्यतइत्युच्यते। एतेषु त्रिद्विपुर्स्थानेषु दृष्ट्याव्यभिन्नारात्मुषु प्रेव्य
 भिन्नरतीनिचेतुतन्न। तन्नापिद्वृत्तमेव निवारयनिसर्ववर्लोकः। कथं ना
 हमन्त्रसुषुप्तेकिंचिदप्युपलब्धवानिति। नदृष्टिं। तस्यास्तहिसर्वत्राव्यभिन्नारा
 त्कृटस्थनित्यतासिध्धा। अतएव न प्रमाणपेक्षा। असिध्दस्य हिवस्तु नः परि

(8)

માત્રમો

七

१)

स्तुतं एकत्रं स्वामनः स्वानुभवे नेव मम सिद्धमि तिजाना ति विद्वाना चार्य प्रसादा
दद्वानि द्वाप्रतिबुद्धः स कलं संसारं विनिर्मुक्तो विद्वाने षष्ठ्यात् सज्जानो पदे शविधिः ॥
एवं ज्ञात्वा कृतकं त्यो भवति नान्यथे ये वं वेदां तानुशासनं वेदां तानुशासनं मि
ति ॥ इति श्रीमस्रमहंसपरिद्वाजका चार्य श्रीमद्भौविंदपूज्यपाद द्विष्ट्यस्य श्रीम
च्छंकरभगवत्पूज्यपादस्यकृतावात्मजानो पदे शविधिः ॥ ॥ काश्यं श्रीमंगल
गोदीगमस्तीश्वरसंनिधे ॥ आले खीदं प्रकरणमन्युते न स्वतुष्ये ॥ २ ॥ द्विगोहं

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

३०

आम०

✓

(9)

॥ इति अत्मज्ञानोपदेशासंपूर्ण ॥

३०

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००९ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com